

W ciągu całego okresu trwania Wyprawy jej członkowie mieli zapewnioną opiekę lekarską i łączność z krajem. Obsługę techniczną i utrzymanie Stacji w ruchu zapewniał mechanik Wyprawy.

W sezonie letnim 1989, grupa techniczna Wyprawy przygotowała i obsługiwała sprzęt pływający i przeprowadziła rozładunek statku. Wykonała też poważny remont bazy zimowej oraz innych obiektów Stacji, w tym oczyszczalni ścieków. Wykonano montaż elektrowni wiatrowej i nowych instalacji elektrycznych oraz remont istniejących. Przeprowadzono szereg prac obsługowych i naprawczych różnych urządzeń Stacji.

Wyprawa była sponsorowana przez Centralny Program Badań Podstawowych (CPBP 03.03.), koordynowany przez prof. dr hab. A. Gutera. Sprawozdanie jest wyciągiem z raportu Zakładu Badań Polarnych i Morskich IGF PAN, kierowanego przez dra M. S. Zaleskiego oraz z raportu Kierownika Wyprawy K. Makowskiego.

Adam Krawczyk
Uniwersytet Jagielloński
Instytut Geografii
31-044 Kraków, ul. Grodzka 64

XI WYPRAWA UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO NA SPITSBERGEN W 1990 ROKU

Wyprawa została zorganizowana przez Pracownię Dokumentacji Badań Polarnych Instytutu Geografii UJ. Finansowana była w całości przez Uniwersytet Jagielloński. W wyprawie udział wzięli: mgr Adam Krawczyk (Instytut Geografii UJ) – kierownik, dr Henryk Głęb (Instytut Zoologii UJ), dr Wiesław Ziąja (Instytut Geografii UJ).

Wyprawa wyleciała samolotem z kraju 25.06. i przez Kopenhagę, Oslo, Tromsø dotarła 26.06. do Longyearbyen. Po tygodniowym pobycie, w oczekiwaniu na bagaż, 4.07. helikopter radziecki przewiózł wyprawę do Barentsburga. 10.07. wyprawa wypłynęła na holowniku "Zaria" z Barentsburga i 11.07. wylądowała na Skjemmeneset (Sørkapp Land). Tutaj w rządowym domku "Sørkapphytta", założono bazę. Wyprawa działała na Sørkapp Land do 24.08. kiedy to helikoptery radzieckie przewiozły ją do Barentsburga. 29.08. wyprawa została

przewieziona helikopterem do Longyearbyen i następnego dnia wyleciała samolotem do Oslo, a 31.08. przyleciała do Polski.

Wykonano następujące prace:

1. kartowanie fizycznogeograficzne równiny Sørflya i masywu górskiego Kistefjellet;
2. obserwacje zoologiczne: liczenie stanowisk ptaków oraz liczenie ssaków lądowych;
3. inwentaryzację pozostałości osadnictwa na południowym wybrzeżu Sørkapp Land;
4. zbieranie okazów botanicznych do opracowania w kraju;
5. pobranie próbek glebowych do opracowania w kraju.

Andrzej Manecki

Akademia Górniczo-Hutnicza

Instytut Geologii i Surowców Mineralnych

30-059 Kraków, al. Mickiewicza 30

UDZIAŁ GEOLOGÓW Z AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ W NORWESKIEJ WYPRAWIE POLARNEJ NA SPITSBERGEN W 1990 ROKU

W Instytucie Geologii i Surowców Mineralnych Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie kontynuowano w 1990 roku, pod kierunkiem autora tego komunikatu, zadanie badawcze n. t. „Zbadanie mineralogii i petrografii oraz perspektyw surowcowych południowego obrzeża Hornsundu w nawiązaniu do budowy geologicznej zachodniej części Ziemi Wedel-Jarlsberga” stanowiące element CPBP 03.03. Nawiązany kontakt z grupą geologów norweskich przez mgr inż. Jerzego Czernego i mgr inż. Macieja Maneckiego w czasie ich pobytu w Norsk Polarinstittutt w czerwcu 1989 r., zaowocował współpracą tegoż roku w terenie, a roku następnego udziałem Polaków w Wyprawie Norweskiej. Kierownikiem grupy geologów wspomnianej Wyprawy w 1990 roku był prof. Yoshihide Ohta, a uczestnikami ze strony polskiej J. Czerny i M. Manecki. Polscy geolodzy wyruszyli z kraju 30 czerwca i po kilkudniowym pobycie w Oslo oraz podróży do Tromsø dołączyli do składu norweskiej ekspedycji. Podróż na Spitsbergen odbyła się na pokładzie norweskiego statku badawczego "Lance". Prace terenowe rozpoczęto 12.07 po założeniu obozu namiotowego nr 1 na Tanngardmorena pod zboczami Fortanna w części środkowej Wedel Jarlsberg Landu. W